

عنوان مقاله:

اثر بخشی بازی های زبان شناختی بر بهبود زبان بیانی و دریافتی کودکان آسیب دیده شنوایی

محل انتشار:

فصلنامه علوم پیراپزشکی و توانبخشی مشهد، دوره 4، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سحر محمداسماعیل زاده - کارشناس ارشد زبان شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

سید محسن اصغری نکاح - استادیار گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

شهلا شریفی - دانشیار گروه زبان شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

حمید طیرانی نیکنژاد - دانشجوی دکترای زبان شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: نقص شنوایی یکی از مهم ترین دلایل تاخیر زبانی در کودکان است که جنبه های مختلف تولید و درک زبان را تحت الشعاع قرار می دهد. رشد و ارتقای سطح مهارت های زبان بیانی و زبان دریافتی در کودکان کم شنوا مستلزم به کارگیری برنامه های آموزشی و توان بخشی مناسب است. این پژوهش با هدف بررسی تاثیر بازی های زبان شناختی بر رشد این مهارت ها در کودکان کم شنوای پیش دبستانی انجام شده است. روش بررسی: روش بررسی در این پژوهش، مطالعه مداخله ای از نوع شبه تجربی با طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه شاهد است. مشارکت کنندگان 10 کودک کم شنوای سمعی با دامنه هوشی طبیعی بودند که به شیوه در دسترس انتخاب و در دو گروه تقسیم بندی شدند (5 کودک در هر گروه)، برنامه بازی های زبان شناختی برای گروه آزمایش ارائه شد و میزان مهارت های زبان دریافتی و مهارت های زبان بیانی تمامی کودکان در پیش و پس از مداخله با استفاده از آزمون رشد زبان ویراست سوم ارزیابی شد. یافته ها: با مقایسه میانگین مهارت های زبان بیانی و زبان دریافتی در گروه آزمایش و شاهد از طریق آزمون ل مان- ویتنی مشخص شد تفاوت میانگین گروهی که بازی های زبان شناختی را دریافت نموده اند در مهارت های زبان بیانی $P=0/009$ و در مهارت های زبان دریافتی $P=0/009$ به لحاظ آماری معنادار است. بدین معنی که آموزش بازی های زبان شناختی بر این مهارت های زبانی در کودکان کم شنوا مقطع پیش دبستانی که مداخله را دریافت کرده بودند، اثر بخش بوده است. نتیجه گیری: کودکان کم شنوا همواره با مشکلاتی در تولید و درک زبان مواجه هستند. این امر مهم ترین دلیل برای برنامه ریزی های آموزشی در جهت یافتن و معرفی روش های نوین می باشد. با توجه به یافته های پژوهش حاضر میتوان نتیجه گرفت که آموزش مهارت های زبان بیانی و زبان دریافتی به روش بازی درمانی با رویکرد بازی های زبان شناختی می تواند مشکلات مربوط به این بخش از زبان کودکان پیش دبستانی کم شنوا را بهبود بخشد. پس از جلسات بازی های زبان شناختی، این کودکان در درک معنای جملات و کلمات پیشرفت قابل ملاحظه ای داشتند. آنها همچنین قادر به شناختن، فهمیدن و به کارگیری اشکال تکواژ شناختی و تولید و درک تمایزات بین صداهای گفتاری زبان فارسی خواهند بود.

کلمات کلیدی:

کودک آسیب دیده شنوایی، بازی های زبان شناختی، زبان بیانی، زبان دریافتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/791117>

